

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 586/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľiek 1. [REDAKOVANÉ] a 2. [REDAKOVANÉ], a 3. [REDAKOVANÉ], všetky bytom Záhumenice 1593/45, zastúpených Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-2P/26/2020 (pôvodne Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/26/2020), postupu Krajského súdu v Trnave v konaniach vedených pod sp. zn. 26CoP/53/2022, sp. zn. 11CoP/6/2023, sp. zn. 12CoP/164/2024 a sp. zn. 14CoP/232/2024 a postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 6CdoR/5/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľiek a skutkový stav veci

1. Sťažovateľky sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. augusta 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-2P/26/2020, (pôvodne Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 2P 26/2020), postupom Krajského súdu v Trnave v konaniach vedených pod sp. zn. 26CoP/53/2022, sp. zn.11CoP/6/2023, sp. zn. 12CoP/164/2024 a sp. zn. 14CoP/232/2024 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 6CdoR/5/2023. Zároveň navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu a krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal im finančné zadosťučinenie každej po 12 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že 20. mája 2020 otec vtedy maloletých sťažovateľiek 1 a 2 podal na Okresnom súde Senica návrh, ktorým sa domáhal zmeny doterajšej úpravy styku s nimi. Dňa 25. mája 2020 súd uznesením ustanovil sťažovateľkám 1 a 2 kolízneho opatrovníka a vyzval ich matku (sťažovateľka 3), aby sa vyjadrila k návrhu otca. Jej vyjadrenie bolo súdu doručené 23. júna 2020, ktoré následne 29. júna 2020 súd zaslal otcovi. Ten sa k nemu vyjadril 29. júla 2020.
3. Dňa 30. júla 2020 súd zaslal vyjadrenie otca na vedomie sťažovateľke 3. Dňa 31. júla 2020 sa k návrhu otca vyjadril kolízny opatrovník. Dňa 11. septembra 2020 otec svoj návrh rozšíril o zníženie výživného. V ďalších mesiacoch roku 2020 prebiehala plynulá komunikácia súdu s účastníkmi konania.
4. Dňa 18. februára 2021 sa uskutočnilo prvé pojednávanie, pričom 22. februára 2021 sťažovateľka 3 navrhla zmenu kolízneho opatrovníka z dôvodu, že dcéra právnej zástupkyne otca je psychologičkou kolízneho opatrovníka, avšak 23. februára 2021 súd oznámil, že jej návrhu na zmenu kolízneho opatrovníka nemôže vyhovieť. Súčasne zaslal vyjadrenie sťažovateľky 3 otcovi a kolíznemu opatrovníkovi.
5. Dňa 2. marca 2021 sťažovateľka v 3. rade reagovala na oznámenie súdu a 3. marca 2021 súd vyzval kolízneho opatrovníka na vyjadrenie k reakcii sťažovateľky. Dňa 2. marca 2021 otec reagoval na vyjadrenie sťažovateľky, 11. marca 2021 sa vyjadrila sťažovateľka 3 a 15. marca 2021 sa vyjadril kolízny opatrovník. Dňa 16. marca 2021 súd vykonal výsluch sťažovateľiek v 1. a 2. rade a 17. marca 2021 sa vyjadril kolízny opatrovník, 7. apríla 2021 sa vyjadril otec a 12. apríla 2021 sa k výsluchu sťažovateľiek v 1. a 2. rade vyjadrila sťažovateľka v 3. rade.
6. Dňa 13. apríla 2021 sa uskutočnilo druhé pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito na účely vykonania znaleckého dokazovania a 18. apríla 2021 sťažovateľka 3 požiadala o pokračovanie v konaní v časti o výživnom. Daňový úrad doručil 19. apríla 2021 súdu daňové priznania otca za roky 2019 a 2020 a 26. apríla 2021 súd uložil otcovi a sťažovateľke 3 povinnosť zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie a vyzval účastníkov na oznámenie návrhov otázok pre znalca.
7. Dňa 1. mája 2021 otec oznámil otázky pre znalca, 18. mája 2021 kolízny opatrovník a 20. mája 2021 sťažovateľka 3, ktorá 19. mája 2021 zložila preddavok na znalecké dokazovanie. Dňa 31. mája 2021 otec podal sťažnosť proti uzneseniu o povinnosti zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie, ktorú 4. júna 2021 súd zamietol. Dňa 16. júla 2021 súd uznesením ustanovil znalca a 20. augusta 2021 zaslal spis znalcovi. Dňa 13. septembra 2021 otec zobral späť návrh na zmenu úpravy styku a 14. septembra 2021 súd vyzval sťažovateľku 3 na vyjadrenie k čiastočnému späťvzatiu návrhu otca, ktorá sa k nemu vyjadrila 23. septembra 2021, že s ním súhlasí. Dňa 27. septembra 2021 súd oznámil znalcovi, že nie je potrebné vykonať znalecké dokazovanie, a 15. októbra 2021 súd vyzval otca, aby preukázal svoje príjmy, sťažovateľku 3, aby predložila rozpis výdavkov na deti, a jej zamestnávateľa, aby opätovne poskytol údaje o jej príjmoch. Dňa 15. októbra 2021 súd požiadal dopravný inšpektorát o poskytnutie údajov o evidovaných vozidlách otca a sťažovateľky.
8. Otec maloletých 9. novembra 2021 predložil doklady o svojich výdavkoch a súčasne požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie termínov jeho právnej zástupkyne. Dňa 10. novembra 2021 zamestnávateľ sťažovateľky 3 poskytol údaje o jej príjmoch a 12. novembra 2021 poskytol

údaje dopravný inšpektorát. Dňa 18. novembra 2021 matka predložila doklady o svojich výdavkoch.

9. Dňa 13. januára 2022 sa uskutočnilo tretie pojednávanie a 14. januára 2022 súd vyzval Sociálnu poisťovňu na poskytnutie údajov o nemocenských dávkach otca, ako aj zamestnávateľa sťažovateľky 3, aby poskytol údaje o jej príjmoch. Otec 20. januára 2022 predložil listiny týkajúce sa jeho príjmov a 2. februára 2022 zamestnávateľ poskytol údaje o príjmoch sťažovateľky 3.

10. Dňa 24. februára 2022 sa uskutočnilo štvrté pojednávanie a piate pojednávanie sa konalo 17. marca 2022, na ktorom súd zastavil konanie v časti o zmenu úpravy styku, zamietol návrh otca na zníženie výživného, čiastočne vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného a uložil otcovi a sťažovateľkám podrobiť sa psychologickému poradenstvu. K tomuto rozsudku bolo 6. apríla 2022 vyhotovené opravné uznesenie.

11. Sťažovateľky 5. apríla 2022 podali ústavnú sťažnosť na prietahy v preskúvanom konaní, ktorá bola uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 251/2022-17 z 24. mája 2022 odmietnutá.

12. Proti rozsudku okresného súdu podala 27. apríla 2022 odvolanie matka a 28. apríla 2022 otec.

13. Okresný súd podané odvolania zaslal ostatným účastníkom konania. Krajskému súdu bol spis v tejto veci predložený 23. júna 2022. Krajský súd svojím prvým rozsudkom č. k. 26Cop/53/2022-476 z 28. septembra 2022 rozhodol tak, že zrušil v poradi prvý prvostupňový rozsudok vo výroku o výživnom.

14. Matka podala 21. decembra 2022 proti prvému rozsudku krajského súdu dovolanie. Okresný súd 27. decembra 2022 zaslal výzvy na účel preukázania príjmov matky a otca. Na základe výzvy súdu z 13. januára 2023 sa k dovolaniu matky vyjadrili otec i kolízny opatrovník.

15. Matka 2. januára 2023 podala návrh na ďalšie zvýšenie výživného od 1. januára 2023 a súčasne navrhla vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil otcovi platiť zvýšené výživné vo výške určenej v prvom rozsudku okresného súdu zo 17. marca 2022. Otec požiadal 15. januára 2023 o odročenie pojednávania nariadeného na 14. február 2023 zo zdravotných dôvodov. Okresný súd nariadený termín pojednávania 25. januára 2023 zrušil.

16. Matka podala 16. januára 2023 na okresnom súde návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o výživnom, ktorý bol uznesením okresného súdu zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu matka podala odvolanie 5. februára 2023, ktoré bolo 8. februára 2023 predložené krajskému súdu. Krajský súd podané odvolanie zaslal otcovi a kolíznemu opatrovníkovi. Pojednávanie nariadené na 21. marec 2023 bolo okresným súdom odročené, pretože spis v predmetnej veci sa nachádzal na krajskom súde. Krajský súd uznesením z 21. marca 2023 potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo 16. januára 2023.

17. Spis v predmetnej veci bol 30. marca 2023 predložený najvyššiemu súdu, ktorý uznesením z 30. mája 2023 dovolanie matky proti prvému rozsudku krajského súdu odmietol.

18. Okresný súd 9. júna 2023 uznesením rozhodol o vrátení preddavku na znalecké dokazovanie matke, ktoré na jej žiadosť opravil opravným uznesením z 20. júla 2023. Okresný súd 1. augusta 2023 zaslal viacero výziev otcovi, matke aj viacerým ďalším inštitúciám na účely preukázania príjmu otca i matky.

19. Matka 7. septembra 2023 podala ďalší návrh na zvýšenie výživného od 1. septembra 2023.

20. Okresný súd 26. októbra 2023 uskutočnil pojednávanie v predmetnej veci. Otec požiadal okresný súd 13. decembra 2023 o odročenie nariadeného pojednávania. Tejto žiadosti otca okresný súd nevyhoviel a nariadené pojednávanie 19. decembra 2023 uskutočnil, a to aj napriek opätovnej žiadosti otca predloženej prostredníctvom jeho právnej zástupkyne na pojednávani. Ďalšie pojednávanie nariadené na 22. február 2024 bolo odročené na základe žiadosti otca z dôvodu práceneschopnosti otca i jeho právnej zástupkyne s upozornením súdu, že ďalšej takejto žiadosti už nevyhovie.

21. Okresný súd 21. marca 2024 uskutočnil pojednávanie a následne zaslal viacero výziev na účely preukázania príjmov matky a otca. Okresný súd uskutočnil následne v tejto veci pojednávania nariadené na 7. máj 2024 a 16. máj 2024, pričom na poslednom z nich vo veci samej rozhodol v poradí svojim druhým rozsudkom tak, že výživné na maloleté sťažovateľky znížil a zrušil povinnosť otca platiť výživné na tvorbu úspor.

22. Sťažovateľka 3 podala 1. júla 2024 proti rozsudku odvolanie a 2. augusta 2024 sa k odvolaniu vyjadril otec. Na vyjadrenie otca sťažovateľka 3 reagovala svojim vyjadrením 22. augusta 2024. Dňa 5. októbra 2024 svojim vyjadrením reagoval otec.

23. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 409/2024-27 z 10. septembra 2024 ústavnú sťažnosť sťažovateľiek odmietol.

24. Odvolanie bolo predložené odvolaciemu súdu 4. decembra 2024 a bolo vedené pod sp. zn. 12CoP/164/2024, neskôr pod novou sp. zn. 14CoP/232/2024.

25. Sťažovateľky 1 a 2 nadobudli plnoletosť 9. apríla 2025. Krajský súd ich 6. mája 2025 vyzval, aby sa vyjadrili, či sa pripájajú k návrhu sťažovateľky 3 na zvýšenie výživného a k jej odvolaniu.

26. Krajský súd rozsudkom č. k. 14CoP/232/2024-919 zo 14. augusta 2025 čiastočne odvolaniu sťažovateľky 3 vyhovel tak, že výživne bolo znížené v menšej miere.

II.

Argumentácia sťažovateľiek

27. Sťažovateľky poukazujú na privilegovaný charakter napadnutého konania a argumentujú, že napadnuté konanie v ich právnej veci trvá od 20. mája 2020 dosiaľ, teda už 5 rokov a 3 mesiace, pričom v čase podania ústavnej sťažnosti je odvolacím súdom rozhodnuté, avšak konanie nie je právoplatne skončené.

28. Podľa názoru sťažovateľiek prvoinštančný súd síce konal priebežne, usilovne, súčasne však zmätene, nekoncentrovane a bez analytického nadhľadu. Prvý rozsudok vydaný okresným súdom bol odvolacím súdom zrušený, čo sa považuje za postup okresného súdu neúčelný a priet'ahový. Posledné rozhodovanie odvolacieho súdu bolo neakceptovateľne dlhé, pričom si nevyžadovalo ani doplnenie dokazovania, ani nariadenie pojednávani. Sťažovateľky poukazujú na to, že konanie na dovolacom súde trvalo od 30. marca 2023 do 30. mája 2023.

29. Sťažovateľky uvádzajú, že predmet konania nie je výnimočne zložitý. Potenciálne si síce vyžadoval v otázke zmeny styku znalecké dokazovanie, ku ktorému však nedošlo. Sťažovateľky svojim správaním konanie nijako nemarili, nezdržovali. Sťažovateľka 3 si všetky procesné povinnosti plnila a so súdom maximálne spolupracovala. K neadekvátnej dĺžke konania prispela

podľa nich predovšetkým nekoncentrovaná, nepremyslená činnosť súdov, ktorá nereflektovala na špecifiká vecí, ale zjavne prebiehala v zabehaných myšlienkových stereotypoch.

30. Sťažovateľky zastávajú názor, že nesprávnou činnosťou súdov aj celkovou dĺžkou konania došlo k porušeniu ich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

31. Sťažovateľky namietajú, že postupom všeobecných súdov v špecifikovaných konaniach došlo k porušeniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

32. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

33. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP k obsahovo totožnému právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

34. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti prípadu ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali, že napadnuté konanie je po právnej alebo skutkovej stránke zložené. Aj ústavný súd pri posudzovaní napadnutého konania vychádzal z kritéria osobitného prístupu, resp. výnimočnej rýchlosti požadovanej v prípadoch konaní o rodičovských právach, medzi ktoré nepochybne patrí aj konanie vo veciach výživného.

35. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť vecí, ústavný súd konštatuje, že konanie o určenie výživného tvorí bežnú a štandardnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, teda nie je po právnej stránke zložené. Poznomenáva však, že v súlade s judikatúrou ESLP patrí konanie do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré si vyžadujú zo strany konajúcich súdov osobitný prístup (m. m. I. ÚS 304/2011). Na druhej strane ústavný súd prihliadol na to, že intenzita právnej neistoty sťažovateľiek bola v tomto prípade ovplyvnená aj tým, že predmetom konania bol návrh otca na zníženie výživného, ktoré im bolo právoplatne priznané.

36. Z hľadiska správania sťažovateľiek ústavný súd uvádza, že celková dĺžka napadnutého konania bola ovplyvnená aj správaním matky, ktorá v konaní aktívne využívala svoje práva podávaním viacerých riadnych i mimoriadnych opravných prostriedkov a návrhov (návrh na zmenu kolízneho opatrovníka, odvolanie proti prvému rozsudku okresného súdu, dovolanie proti rozsudku krajského súdu, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolanie proti druhému rozsudku okresného súdu), pričom čas potrebný na ich prerokovanie a rozhodnutie o nich nemožno pričítať iba na ťarchu okresného súdu. Sťažovateľky boli v konaní zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý musel vedieť, že rozhodovanie o týchto návrhoch samotnú dĺžku konania predĺži. Ústavný súd v danej

súvislosti pripomína, že aj v súlade s platnou judikatúrou EŠLP sťažovateľovi síce nemôže byť vyčítané uplatnenie procesných prostriedkov, ktoré mu na ochranu jeho práv poskytuje vnútroštátny právny poriadok, avšak na druhej strane nemožno pričítať štátu zodpovednosť za prietahy, ktoré v konaní vznikli v dôsledku nutnosti vysporiadať sa s takýmito návrhmi (k tomu pozri rozsudok EŠLP č. 52859/99 z 25. 5. 2004 vo veci Dostál proti Českej republike, bod 220).

37. Ústavný súd v súvislosti s posúdením postupu okresného súdu poukazuje na to, že sťažovateľky v predloženej argumentácii potvrdili, že postup tohto súdu v preskúvanom konaní nebol poznačený nečinnosťou. Konanie bolo v časti návrhu na úpravu styku s maloletými právoplatne zastavené na základe otcovho späťvzatia návrhu. V konaní o návrhu na zníženie výživného matka podala dva protinávhrhy na zvýšenie výživného. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že okresný súd v preskúvanom konaní rozhodol druhým rozsudkom zo 16. mája 2024. Ústavný súd si uvedomuje, že vrátenie veci okresnému súdu na nové rozhodnutie po zrušení jeho prvého rozsudku v tejto časti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia indikuje ďalšie oddialenie dosiahnutia konečného rozhodnutia pre účastníkov konania. Vzhľadom na okolnosti prerokovanej veci však neefektívny postup okresného súdu v tomto prípade nedosahuje zatiaľ takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by ústavnému súdu umožňovala po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru o porušení označených práv sťažovateľiek. Podľa názoru ústavného súdu celková dĺžka konania pred okresným súdom je s prihliadnutím na procesnú aktivitu sťažovateľiek stále v medziach ústavnej akceptovateľnosti, a nie je spôsobilá bez ďalšieho viesť k záveru o jej neprimeranosti, resp. indikovať, že napadnuté konanie by bolo možné považovať za nesúladné s označenými právami sťažovateľiek, resp. za také, v rámci ktorého by intenzita prípadných prietahov dosahovala úroveň potrebnú na vyslovenie porušenia nimi označených práv.

38. V súvislosti s namietanými prietahmi v postupe krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 26CoP/53/2022 a sp. zn. 11CoP/6/2023 ústavný súd odkazuje na závery vyslovené v bode 23 uznesenia sp. zn. II. ÚS 409/2024 z 10. septembra 2024, od ktorých nemá dôvod sa odchýliť. Vo vzťahu k namietaným prietahom v postupe krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12CoP/164/2024 (neskôr sp. zn. 14CoP/232/2024) uvádza, že krajský súd rozhodoval o odvolaní proti rozsudku prvoinštančného súdu 8 mesiacov. V tomto období maloleté sťažovateľky dosiahli plnoletosť, preto bolo potrebné, aby sa vyjadrili, či sa pripájajú k návrhu sťažovateľky 3 na zvýšenie výživného a k jej odvolaniu. Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd konal plynule, v čase podania ústavnej sťažnosti bolo vo veci (neprávoplatne) rozhodnuté, a teda k porušovaniu práv sťažovateľiek zo strany krajského súdu v ňom zjavne nedochádzalo.

39. K záveru o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti ústavný súd dospel i vo vzťahu k namietaným prietahom v konaní vedenom najvyšším súdom pod sp. zn. 6CdoR/5/2023. Konanie na dovolacom súde trvalo podľa zistení ústavného súdu od 30. marca 2023 do 30. mája 2023, teda jeho dĺžka už sa osebe vylučuje zbytočné prietahy v dovolacom konaní.

40. V kontexte uvedeného ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva. Ak pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

41. Ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka konania je v súčasnosti na hranici ústavnej akceptovateľnosti, no zistená neefektívna činnosť okresného súdu (majúc na zreteli všetky okolnosti posudzovanej veci) sama osebe nedosahuje ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

42. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľiek pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

43. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľiek bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

44. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prieťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľkám, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu